

готвяние на нашытъ фосфорны клечици, жръцитъ щяхъ да го обвинѣтъ въ чародѣйство, и щяхъ живѣ да го запалѣтъ, а народъ тѣ, обладанъ отъ священъ ужасъ, щѣше да колѣничи предъ него и да го признае за божество! Какъ да не поразмысли човѣкъ за това, че една проста запалителна клечица ясно ны казва за онѣзы крачки, кои то човѣчество то е направило напредъ по пѣтъ тѣ на духовно то развивание!

Нека по отблизю ся запознаемъ съ фосфорнытъ клечици.

Крайща та на запалителнытъ клечици ся покрывѣтъ ис' първо съ сяръ, а послѣ отъ фосфоръ. Фосфоръ тѣ, какъ то вече ны е извѣстно, има голѣмо сродство съ кислородъ тѣ; отъ това, ако кѣсче отъ чистъ фосфоръ, кой то много прилича на бѣлый тѣ воскъ, го туримъ открито, то и при най умѣренъ топлинѣ на атмосферѣ тѣ, фосфоръ тѣ ще начене бавно да ся съединява съ кислородъ тѣ на въздухъ тѣ. Това бавно съединение на фосфоръ тѣ ся познава отъ издаванѣ тѣ особенъ родъ вонѣ и отдѣляванieto на бѣлизнявый дымъ, кой то въ сѣщность е нищо друго освѣнъ фосфорна (*) кислота; при това кѣсче то постъпено ся намалява на обемъ и най послѣ съвсѣмъ исчезва. Освѣнъ това, въ тъмнинѣ тѣ ся види, че съединение то на фосфоръ тѣ съ кислородъ тѣ ся сподирва и отъ святъ; сѣкы на пр. знае че ако въ тъмнинѣ тѣ ся допремъ съ топлѣ рѣкѣ до главичкѣ тѣ на фосфорѣ тѣ клечицѣ, то ся появява свѣтликѣвъ дымъ съ особенъ родъ воня: този дымъ е фосфорна та кислота, коя то става кога то ся съедини фосфоръ тѣ съ кислородъ тѣ на въздухъ тѣ, и ся образува тука по причина на допиране то съ топлѣ рѣкѣ.

Ако такава клечица я драснемъ върху някоя

(*) Собственно *фосфориста* кислота.